

end i det hele Land, taget under et. Efter Folketællingen i 1895 havde Hovedstaden 333,835 Indbyggere, deraf 152,503 Mandkøn og 181,332 Kvindkøn, altsaa 28,829 Kvinder flere end Mænd.

Dette Flertal falder helt paa Aldersklasserne over 15 Aar. I Aldersklasserne over 60 Aar er Kvinderne i frygtelig Majoritet, men i denne Sammenhæng interesserer disse bedagede os mindre. I de Aldersklasser, hvori Ægteskaber som Regel falder, Aarene fra 20 til 50, var der ved Folketællingen i København i 1895 68,188 Mænd mod 84,402 Kvinder, altsaa 16,214 Kvinder fler end Mænd.

Alle Kvinder kan altsaa umuligt blive gifte, selv om alle Mænd giftede sig, hvad jo langt fra er Tilfældet. Men i denne Sammenhæng maa vi spørge ikke blot om Muligheden af at blive gift, men tillige om Sandsynligheden for at blive forsørget ved Ægteskab, og den er langt ringere end Ægteskabsmuligheden.

Samme Folketælling af 1895 udviser, at af Københavns samtlige 130,865 Kvinder paa over 15 Aar levede kun 54,628 i Ægteskab, altsaa 76,237 udenfor Ægteskab deriblandt Enker og ugifte; men da Hustruen i en meget stor Del af de 54,000 Ægteskaber maa bidrage til Familiens Underhold ved Selverhverv, saa kan man roligt fastslaa, at ikke en Trediedel af Kvinder over Konfirmationsalderen paa det givne Tidspunkt var helt forsørgede i Ægteskab, saaledes, at de ikke behøvede at regne med deres egen Evne til Erhverv. Erindrer man endvidere, at meget faa af dette begunstigede Mindretal ville kunne undvære at søge Arbejde, hvis de bliver Enker, og det bliver Flertallet, saa vil man tvinges til at indrømme, at det er meningsløs Tale, at henvise Kvinder til Ægteskabet som eneste Fremtidshaab, og at det bliver en Forbrydelse ved Pige børns Opdragelse at undlade at gøre dem skikkede til at arbejde for Føden.

Tidligere var det næsten udelukkende som Tyende, at Kvinder fik deres Uddannelse. Det var en naturlig Forskole for dem som vordende Husmødre, en Læretid, der kunde være af uvurderlig Nytte for det Hjem, som den unge Pige en Dag skulde danne. Hvor mange ulykkelige Hjem skyldes ikke i vore Dage Hustruens fuldkomne Mangel paa Indsigt og Dygtighed i Husvæsen. Der er næppe nogen anden Livsstilling, i hvilken man kan faa Ansættelse med saa mangelfulde Begreber om Stillingens Krav og saa uforberedt, som i et Ægteskab. Men hvad hjælper Klager, Kendsgerningerne vise, at det at holde Tyende mere og mere indskrænkes. I M. Rubins Bog 1807—14 fremhæves det, at medens i 1801